

Výrok

- 1) Ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že je na vnitrostátním soudu, aby v souladu se všemi použitelnými pravidly vnitrostátního práva posoudil, zda omezení na tři po sobě jdoucí roky, s výjimkou zvláštních podmínek, zaměstnávání pracovníků v pracovním poměru na dobu určitou na základě smluv zvaných „fijos de obra“ jedním a tím samym podnikem na různých pracovních místech, která se nacházejí ve stejné provincii, a poskytování těmto pracovníkům odškodnění za ukončení pracovního poměru, za předpokladu, že tento vnitrostátní soud konstatuje, že tato opatření jsou ve skutečnosti přijata s ohledem na uvedené pracovníky, představují vhodná opatření k předcházení a případně postihu zneužití vyplývajícího z využívání po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou nebo „[rovnocenná] právní opatření“ ve smyslu tohoto ustanovení 5 bodu 1. V každém případě nemohou být takové vnitrostátní právní předpisy použity orgány dotyčného členského státu takovým způsobem, že obnovování po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou zvaných „fijos de obra“ je považováno za ospravedlnitelné „objektivními důvody“ ve smyslu ustanovení 5 bodu 1 písm. a) této rámcové dohody pouze z toho důvodu, že každá z těchto smluv se obecně uzavírá na konkrétní stavební projekt bez ohledu na její trvání, jelikož takové vnitrostátní právní předpisy nebrání v praxi tomu, aby dotyčný zaměstnavatel naplňoval takovým obnovováním stále a trvalé personální potřeby.
- 2) Článek 3 odst. 1 první pododstavec směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které se při převodu zaměstnanců v rámci veřejnoprávních smluv práva a povinnosti převáděného pracovníka, které je nástupnický podnik povinen respektovat, omezují výlučně na práva a povinnosti vyplývající z poslední smlouvy, kterou tento pracovník uzavřel s původním podnikem, pokud se v důsledku použití této právní úpravy uvedený pracovník neocitne v méně příznivém postavení pouze kvůli tomuto převodu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. června 2021 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-559/19) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Chráněná přírodní oblast Doñana (Španělsko) – Směrnice 2000/60/ES – Rámec pro činnost Unie v oblasti vodní politiky – Článek 4 odst. 1 písm. b) bod i), článek 5 a čl. 11 odst. 1, odst. 3 písm. a), c) a e), jakož i odst. 4 – Zhoršení stavu útvarů podzemních vod – Neprovedení další charakterizace útvarů podzemních vod zvodnělé vrstvy Almonte-Marismas, u nichž hrozí zhoršení – Základní a doplňující opatření – Směrnice 92/43/EHS – Článek 6 odst. 2 – Poškození přírodních stanovišť a stanovišť druhů“)

(2021/C 320/05)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: původně C. Hermes, E. Manhaeve a E. Sanfrutos Cano, poté C. Hermes, E. Manhaeve a M. Jáuregui Gómez, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupci: původně L. Aguilera Ruiz, poté J. Rodríguez de la Rúa Puig a M.-J. Ruiz Sánchez, zmocněnci)

Výrok

1. Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají:

- z čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, ve znění směrnice Rady 2013/64/EU ze dne 17. prosince 2013, ve spojení s bodem 2.2 přílohy II této směrnice, tím, že při odhadu odběru podzemních vod regionu Doñana (Španělsko) v rámci další charakterizace Plan Hidrológico del Guadalquivir 2015–2021 (hydrologický plán pro Guadalquivir na období 2015–2021), schváleného Real Decreto 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tago, Guadiana y Ebro (královské nařízení 1/2016, kterým se schvaluje změna hydrologických plánů pro oblasti povodí západní Kantábrie, Guadalquiviru, Ceuty, Melilly, Segury a Júcaru, jakož i španělské části oblasti povodí východní Kantábrie, Miño-Sil, Duera, Taja, Guadiany a Ebra) ze dne 8. ledna 2016, nezohlednilo nelegální odběr vody a odběr vody určené k městskému zásobování;
- z článku 11 směrnice 2000/60, ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. c) této směrnice, tím, že v programu opatření vypracovaném v rámci hydrologického plánu pro Guadalquivir na období 2015–2021 nestanovilo žádné opatření, které by zabránilo narušování chráněných typů stanovišť nacházejících se v chráněné zóně „Doñana“ uvedené pod kódem ZEPA/LIC ES0000024, způsobenému odběrem podzemních vod pro potřeby turistické oblasti Matalascañas (Španělsko), a
- z čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, tím, že nepřijalo vhodná opatření k zabránění významným narušováním chráněných typů stanovišť nacházejících se v chráněné zóně „Doñana“ uvedené pod kódem ZEPA/LIC ES0000024, v chráněné zóně „Doñana Norte y Oeste“ uvedené pod kódem ZEPA/LIC ES6150009 a chráněné zóně „Dehesa del Estero y Montes de Moguer“ uvedené pod kódem ZEC ES6150012, která byla od 19. července 2006 způsobována odběrem podzemních vod chráněné přírodní oblasti Doñana.

2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3. Evropská komise i Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 348, 14.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. června 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – FS v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-719/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Směrnice 2004/38/ES – Práva občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států – Článek 15 – Konec přechodného pobytu občana Unie na území hostitelského členského státu – Rozhodnutí o vyhoštění – Fyzický odjezd tohoto občana Unie z tohoto území – Časové účinky tohoto rozhodnutí o vyhoštění – Článek 6 – Možnost uvedeného občana Unie získat nové právo pobytu při jeho návratu na toto území“)

(2021/C 320/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State